

своята годеница единъ отъ приятелитѣ си, да я види колко е благородна. Като ги черпила тя, той нарочно я спъва съ крака си, и тя пада, събаря цѣлата табла съ сладко, чаши, лъжички — всичко на земята. Станала, изтърсила дрехитѣ си отъ праха и направила видѣ, че това не я беспокои, но като слѣзда долу, отъ гнѣвъ, отъ недоволство прѣхапала края на масата, даже дупка направила. Едва слѣдъ като се оженили, нейниятѣ възлюбенъ разбрали, че тя имала зѣби. Единъ денъ, като бѣль недоволенъ отъ нея, той я набилъ, но въ това врѣме тя го нахапала добре и му казала: знай, че ти можешъ да биешъ, но азъ имамъ зѣби да хапя. Затова хората казватъ: да сѫ здрави тия зѣби! Тогава, гдѣ е красивото въ живота? Вие се заблуждавате, като мислите, че красивото е въ човѣшкия животъ. Азъ ви говоря самата истина, но не като на дѣца. Азъ нѣма да говоря това нѣщо на дѣцата, защото, ако разрушимъ на дѣцата куклитѣ, ще има голѣма врѣва и плачъ. Азъ не ви считамъ дѣца, мисля, че сте минали тази дѣтинска възрастъ. Ако нѣкои отъ васъ се занимаватъ още съ куклитѣ си, нека вече ги турятъ въ куфаритѣ си. Не е врѣме вече за кукли. Вие които сте надрасли куклитѣ, питамъ ви: въ какво седи живота? — Е, да се учимъ. Не, ученето е едно условие за животъ. — Е, да се оженимъ. Не, женепето е едно условие да развиваме живота си. — Е, да оженимъ дѣщеря си. Не, това е едно условие да се освободимъ отъ товара си. Тогава, въ какво седи сѫщността на живота? Казва Писанието: „Да познаемъ Иисуса, да вѣрваме въ Него“ Че коя жена не познава своя мужъ? Коя отъ